

ЗА ПРѢПИРНІ ТѢ ВЪ ХРИСТО- ВЖ ТЖ ЧЕРКОВЖ.

Имало е още и въ врѣмѣ то на святиѣ А-
постолы, и послѣ нихъ, челоуѣци, кои то, или
отъ привързанность кѣмъ своиѣ стари обычаи,
или отъ излишне мѣдрование, или по особни нѣ-
каквы случаи и обстоятелства, сѣ вѣднували
Христіанскѣ тѣ черковѣ; и не раскаянни тѣ сѣ
отлѣчвали отъ нѣхъ, като отстѣпници и Е-
ретици. Отъ привързанность напрімѣръ кѣмъ
стари тѣ обычаи начнѣла сѣ е прѣпиРНя въ са-
ми тѣ Апостолскы врѣмена, когато Іудеи тѣ, ка-
то пріимали Христіанскѣ тѣ вѣрѣ, утвържда-
вали, че и тѣхни тѣ ветхозаконни обряди, както
обрѣзаніе то и проч., все така, както и остано-
вленія та Христовы, сѣ нужны за спасеніе то, и
дори изыскували, что то всичкы тѣ Іудейскы о-
бряды да пріимжѣ и вардѣтъ и язичници тѣ,
кои то сѣ пріимали Христіанскѣ тѣ вѣрѣ. Таѣ
прѣпиРНя е подала поводѣ и причинѣ да сѣ съ-
бержѣ Апостолитѣ въ Іерусалимѣ въ 47-тѣ
годинѣ отъ Рождество Христово. — На това
събираніе Христіане тѣ сѣ освободени отъ Іу-
дейскы тѣ обряды, и голѣма чѣсть отъ Павло-
вы тѣ посланія сѣ касае за утвърденіе то на то-
ва законоположеніе, а особно посланія та Му кѣмъ